

งานวิจัยดีเด่นประจำฉบับ

ผลของสารฆ่าเชื้อและสารลดแรงตึงผิวในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ ดั้งเดิมและ *Salmonella typhimurium* ในโหระพาระหว่างการเก็บเกี่ยว การหลังการเก็บเกี่ยว

Effects of Sanitizers and Surfactant in the Elimination of Natural
Flora and *Salmonella typhimurium* in Sweet Basil During Post
Harvest Handling

โดย ... ศรีอุบล แก้วหย่อง¹ และ บวรศักดิ์ สีนานนท์

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีอาหาร คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

บทคัดย่อ

ศึกษาจำนวนเชื้อจุลินทรีย์แต่ละชนิดที่พบในโหระพาในช่วงปฏิบัติการหลังการเก็บเกี่ยวและผล
ของสารฆ่าเชื้อร่วมกับสารลดแรงตึงผิวในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ดั้งเดิม และ *Salmonella typhimurium*
พบว่า จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่พบในโหระพาเป็นดังนี้ คือ Total aerobic bacteria 5.86 log CFU/g, Coliform
4.53 log CFU/g, *Salmonella* spp. 5.26 log CFU/g, *Staphylococcus aureus* 1.73 log CFU/g และ *Listeria*
monocytogenes 2.86 log CFU/g ในขณะที่ตรวจไม่พบ *Escherichia coli* O157:H7 สำหรับผลของสารฆ่า
เชื้อร่วมกับสารลดแรงตึงผิวในการลดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด พบว่า สารละลาย FAC (Free Available Chlorine)
200 ppm ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% สามารถลดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดได้มากกว่าสารละลาย FAC
200 ppm, PA 60 ppm, H₂O₂ 2.5%, H₂O₂ 2.5% ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% และ control (น้ำประปา)
(P<0.05) แต่ลดจำนวนลงได้ไม่แตกต่างทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับสารละลาย สารละลาย PA (Peracetic
acid) 60 ppm ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% ส่วนผลของสารฆ่าเชื้อร่วมกับสารลดแรงตึงผิวในการลด
จำนวน *S. typhimurium* พบว่า สารละลาย FAC 200 ppm ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% สามารถลด
จำนวน *S. typhimurium* ได้มากกว่าสารละลายอื่นๆ และ control (น้ำประปา) (P<0.05)
คำสำคัญ โหระพา, สารฆ่าเชื้อ, สารลดแรงตึงผิว

คำนำ

จากสถิติรายงานการแจ้งเตือนสินค้าเกษตรและอาหารของไทย พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมา พบว่าสินค้าที่
ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป มีการตรวจพบเชื้อ *Salmonella* spp. ในผักสดมากที่สุด โดยเฉพาะการตรวจพบใน
โหระพา (สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำสหภาพยุโรป, 2551) ซึ่งผักสดเหล่านี้มีโอกาส
ปนเปื้อนจากเชื้อจุลินทรีย์ โดยเฉพาะเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ตั้งแต่การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การ
แปรรูป รวมทั้งระหว่างการวางจำหน่าย โดยส่วนใหญ่จะปนเปื้อนมาจากสิ่งปนเปื้อนทั้งทางตรงและทางอ้อม
เช่น การใช้ปุ๋ยคอก การชลประทานที่มีการปนเปื้อนในน้ำ การมีสุขาภิบาลที่ไม่ถูกสุขลักษณะทั้งในแปลง
ปลูก และคณงาน รวมถึงการทำความสะอาดอุปกรณ์ไม่เพียงพอ (Ukuku, 2006)

การล้างจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการผลิต เพื่อขจัดเศษดินและเชื้อจุลินทรีย์ในผัก
สดออกไป อย่างไรก็ตาม มีรายงานว่าการใช้น้ำประปาล้างเพียงอย่างเดียว จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ที่ลดลงจะ
ไม่แตกต่างจากผักที่ไม่ได้ล้าง (Ruiz-Cruz et al., 2007) จึงจำเป็นต้องใช้สารฆ่าเชื้อชนิดต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ในผักสด

ในฉบับ

งานวิจัยดีเด่นประจำฉบับ.....	1-3
สารจากบรรณาธิการ.....	2
งานวิจัยของศูนย์ ฯ.....	4-5
นานาสาระ.....	6-7
ข่าวสารเทคโนโลยี.....	8
หลังการเก็บเกี่ยว	

ผู้อำนวยการศูนย์ฯ :

รศ.ดร. วิเชียร เสงส์สวัสดิ์

คณะบรรณาธิการ :

รศ.ดร.สุชาติ จิรพรเจริญ
รศ.ศุภศักดิ์ ลิ้มปิติ
ผศ.ดร.วิชา สอาดสุด
ผศ.ดร.อุษาวดี ชนสุด
นางจุฑามันท์ ไชยเรืองศรี

ฝ่ายจัดพิมพ์

นางสาวจิระภา มหาวัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ :

นายบัณฑิต ชุมภูลัย
นางสาวปิยภรณ์ จันทร์มานิตย์
นางสาวสารินี ประสาทเขตต์ภรณ์
นางละอองดาว วานิชสุขสมบัติ

สำนักงานบรรณาธิการ

PHT Newsletter

ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
มหาวิทยาลัยชัยภูมิ

239 ถ.ห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ.เมือง
เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ +66(0)5394-1448

โทรสาร +66(0)5394-1447

e-mail : phtic@phtnet.org

งานวิจัยดีเด่นประจำฉบับ (ต่อจากหน้า 1)

ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยลดจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ โดยเฉพาะเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ในผักสดที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ และป้องกันการเกิดอาหารเป็นพิษซึ่งอาจเกิดความเสี่ยงต่อผู้บริโภค จึงได้มีการศึกษาสภาวะในการล้าง ที่จะสามารถลดเชื้อจุลินทรีย์ให้ได้มากที่สุด ทั้งที่เป็นเชื้อจุลินทรีย์ดั้งเดิม และเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคโดยการศึกษาผลของการใช้สารฆ่าเชื้อร่วมกับสารลดแรงตึงผิวในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ในโหระพา ทั้งที่เป็นเชื้อจุลินทรีย์ที่พบตามธรรมชาติและจากการจำลองสภาวะการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค เช่น *Salmonella* spp. ซึ่งอาจเกิดการปนเปื้อนได้ตั้งแต่การเพาะปลูกไปจนถึงการวางจำหน่าย

สารจากบรรณาธิการ

สวัสดีครับ... ก็ถือว่าผ่านไป แล้วด้วยดี สำหรับงานสัมมนาวิชาการ วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวแห่งชาติ ครั้งที่ 8 ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1-3 กันยายน 2553 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่ โดยในครั้งนี้มีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมงานมากกว่า 457 คน มีผู้นำเสนอผลงานภาคบรรยายจำนวน 99 เรื่อง และนำเสนอผลงานในภาคโปสเตอร์จำนวน 136 เรื่อง ท่านที่สนใจชมประมวลภาพบรรยากาศในงานและดาวน์โหลดเอกสารประกอบคำบรรยายต่าง ๆ ขอเรียนเชิญได้ที่ <http://pht2010.phtnet.org>

สำหรับฉบับนี้ นอกจากในส่วน ของงานวิจัยที่เรานำมาเสนอ เรายัง มีบทความ เรื่อง การเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันของไทยด้วยระบบมาตรฐาน GlobalGAP ซึ่งเสนอเป็นตอนที่ 2 (ตอนจบ) อีกด้วย ...แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า ครับ

คณะบรรณาธิการ

อุปกรณ์และวิธีการ

การศึกษาจำนวนเชื้อจุลินทรีย์แต่ละชนิด โดยสุ่มตัวอย่างโหระพาทั้งต้นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน แล้วสุ่มเลือกเฉพาะใบจากส่วนต่างๆ รวมปริมาณ 25 กรัม ใส่ในถุง stomacher ที่มี Peptone water 0.1% ปริมาตร 225 มล. นำเข้าเครื่อง stomacher แล้วตีผสมด้วยความเร็วปานกลาง เป็นเวลา 60 วินาที จากนั้นผ่านขั้นตอนการเจือจาง แล้วตรวจวิเคราะห์ดังนี้คือ Total aerobic bacteria ใช้อาหาร Plate Count Agar บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง, Coliform ใช้อาหาร Violet Red Bile Agar บ่มที่อุณหภูมิ 35 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง, *Salmonella* ใช้อาหาร Xylose Lysine Deoxycholate Agar บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง, *Staphylococcus aureus* ใช้อาหาร Baird-Parker Agar บ่มที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง, *Listeria monocytogenes* ใช้อาหาร Oxford Agar บ่มที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง และ *Echerichia coli* O157:H7 ใช้อาหาร Sorbitol McConkey Agar บ่มที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

การศึกษาผลของการใช้สารฆ่าเชื้อชนิดต่างๆ ร่วมกับสารลดแรงตึงผิวต่อจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด และ *Salmonella typhimurium* ในโหระพา โดยการศึกษาเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดจะใช้เชื้อจุลินทรีย์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติในโหระพา (*Ocimum basilicum* Linn.) ส่วนในการจำลองสภาวะการปนเปื้อน จะใช้ *Salmonella typhimurium* DMST 2069 จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ จ.นนทบุรี ซึ่งเก็บใน Tryptone soy agar (TSA) ที่ 5°C โดยนำเชื้อมากระตุ่นใน Tryptone soy broth (TSB) ที่อุณหภูมิ 35±2 °C จากนั้นเตรียม suspension ของ *S. typhimurium* ใน TSB 50 มล. แล้วบ่มที่อุณหภูมิ 35±2 °C (นาน 18 ชั่วโมง) จากนั้นเจือจางด้วย Peptone water 0.1% เพื่อปรับจำนวนเชื้อเป็น 107 CFU/ml นำตัวอย่างโหระพาทั้งต้นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน แช่ใน suspension ของ *S. typhimurium* 5 นาที โดยมีการคนอย่างสม่ำเสมอ แล้วนำมาวางใน Laminar Flow Hood ที่อุณหภูมิห้อง (30±2 °C) เป็นเวลา 45 นาที เพื่อทำให้แห้ง จากนั้นนำตัวอย่างโหระพา แช่ในสารละลายคลอรีน 200 ppm (pH 6.5), สารละลายกรดเปอร์อะซิติก 60 ppm และ สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 2.5% ที่ใช้และไม่ได้ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% ทุกการทดลองจะใช้เวลาแช่ 2 นาที โดยมีการคนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนตัวอย่างควบคุมคือ โหระพาที่ล้างด้วยน้ำประปา 2 นาที จากนั้นนำโหระพามาวางใน Laminar Flow Hood ที่อุณหภูมิห้อง (30±2 °C) เป็นเวลา 45 นาที แล้วสุ่มเลือกเฉพาะใบจากส่วนต่างๆ รวมปริมาณ 25 กรัม ใส่ในถุง stomacher ที่มี Peptone water 0.1% ปริมาตร 225 มล. นำเข้าเครื่อง stomacher แล้วตีผสมด้วยความเร็วปานกลาง เป็นเวลา 60 วินาที จากนั้นผ่านขั้นตอนการเจือจาง แล้วตรวจวิเคราะห์จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดโดยใช้อาหาร Plate Count Agar ส่วน *S. typhimurium* จะใช้อาหาร Xylose Lysine Deoxycholate Agar โดยจะบ่มที่อุณหภูมิ 35 °C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ผลและวิจารณ์

ในการศึกษาจำนวนเชื้อจุลินทรีย์แต่ละชนิดในโหระพาที่ยังไม่ผ่านการล้าง (Table 1) พบว่ามีเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด 5.86 log CFU/g ซึ่งอยู่ในช่วง 4-6 log CFU/g ดังที่ Nascimento *et al.* (2003) ได้เคยรายงานไว้ นอกจากนี้ยังพบเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคหลายชนิดในโหระพา เช่น *Staphylococcus aureus* และ *Listeria monocytogenes* โดยเฉพาะอย่างยิ่ง *Salmonella* spp. ซึ่งมีการตรวจพบปริมาณสูงถึง 5.26 log CFU/g ส่วน *Escherichia coli* O157:H7 นั้นตรวจไม่พบในตัวอย่าง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการล้างร่วมกับการใช้สารฆ่าเชื้อเพื่อกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ในธรรมชาติและเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค

Table 1 The number of each microbial type found in sweet basil during post harvest handling

Microbial type	Microbial number (log CFU/g)
Total aerobic bacteria	5.86 ± 0.78 ^a
Coliform	4.53 ± 0.14 ^c
<i>Salmonella</i> spp.	5.26 ± 0.12 ^b
<i>Staphylococcus aureus</i>	1.73 ± 0.07 ^e
<i>Listeria monocytogenes</i>	2.86 ± 0.49 ^d
<i>Escherichia coli</i> O157:H7	ND ^f

ND = Not Detected

จำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดที่พบตามธรรมชาติในโหระพา คือ 5.86 log CFU/g (Table 1) และเมื่อล้างโหระพาด้วยน้ำประปาเป็นเวลา 2 นาที (control) ที่อุณหภูมิห้อง (30±2°C) พบว่า เชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดจะลดลงเหลือ 4.74 log CFU/g และเมื่อล้างโหระพาด้วยสารละลายสารฆ่าเชื้อที่ใช้และไม่ได้ใช้ร่วมกับสารลดแรงดึงผิว เป็นเวลา 2 นาที ที่อุณหภูมิห้อง (30±2°C) พบว่า สารละลายคลอรีน 200 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% สามารถลดจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดได้มากกว่า สารละลายคลอรีน 200 ppm สารละลายกรดเปอร์อะซิติก 60 ppm สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 2.5% สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 2.5% ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% และ control อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P≤0.05) แต่ลดจำนวนลงได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับสารละลาย สารละลาย PA (Peracetic acid) 60 ppm ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% ส่วนสารละลายคลอรีน 200 ppm สารละลายกรดเปอร์อะซิติก 60 ppm สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 2.5% สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 2.5% ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% จะมีประสิทธิภาพในการลดจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05) (Table 2)

Table 2 Effects of sanitizers plus surfactant to eliminate natural flora in sweet basil

Types of solutions	Total microbial numbers (log CFU/g)
Control	4.74 ± 0.28 ^a
200 ppm FAC	3.74 ± 0.06 ^b
200 ppm FAC + 0.1% Tween 80	3.45 ± 0.14 ^c
60 ppm PA	3.80 ± 0.01 ^b
60 ppm PA + 0.1% Tween 80	3.67 ± 0.70 ^{bc}
2.5% H ₂ O ₂	3.82 ± 0.13 ^b
2.5% H ₂ O ₂ + 0.1% Tween 80	3.76 ± 0.13 ^b

FAC = Free Available Chlorine; PA = Peracetic Acid

จากการศึกษาผลของการใช้สารฆ่าเชื้อชนิดต่างๆ ร่วมกับสารลดแรงดึงผิวที่มีต่อจำนวน *Salmonella typhimurium* ในโหระพา (Table 3) พบว่าโหระพาที่สร้างสภาวะการปนเปื้อน จะมีจำนวน *S. typhimurium* เริ่มต้น 6.19 log CFU/g และเมื่อล้างด้วยน้ำประปาเป็นเวลา 2 นาที (control) จะมีจำนวนลดลงเหลือ 5.88 log CFU/g และหลังจากที่ล้างด้วยสารละลายสารฆ่าเชื้อที่ใช้ และไม่ได้ใช้ร่วมกับ สารลดแรงดึงผิว พบว่าการล้างโหระพาด้วยสารละลายคลอรีน 200 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% จะมีประสิทธิภาพในการลดจำนวน *S. typhimurium* ได้มากกว่าสารละลายชนิดอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P≤0.05)

Table 3 Effects of sanitizers plus surfactant to eliminate *Salmonella typhimurium* in sweet basil

Solution	Numbers of <i>S. typhimurium</i> (log CFU/g)
Control	5.88 ± 0.04 ^a
200 ppm FAC	3.27 ± 0.13 ^f
200 ppm FAC + 0.1% Tween 80	2.85 ± 0.16 ^g
60 ppm PA	4.45 ± 0.16 ^c
60 ppm PA + 0.1% Tween 80	4.15 ± 0.01 ^c
2.5% H ₂ O ₂	3.90 ± 0.05 ^d
2.5% H ₂ O ₂ + 0.1% Tween 80	3.58 ± 0.04 ^e

FAC = Free Available Chlorine; PA = Peracetic Acid

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาประสิทธิภาพของสารฆ่าเชื้อและสารลดแรงดึงผิว ในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ดั้งเดิม และ *Salmonella typhimurium* ที่ปนเปื้อนในโหระพา สรุปได้ดังนี้

เชื้อจุลินทรีย์ที่พบอยู่ตามธรรมชาติในโหระพา คือ Coliform, *Salmonella* spp., *Staphylococcus aureus* และ *Listeria monocytogenes* แต่ไม่พบ *Escherichia coli* O157:H7

สารละลายสารฆ่าเชื้อที่สามารถลดเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดได้มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสารละลายชนิดอื่นในการทดลองนี้ คือ สารละลายคลอรีน 200 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% แต่ลดจำนวนลงได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับสารละลายกรดเปอร์อะซิติก 60 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% ซึ่งทั้งสองชนิดสามารถลดจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05)

โหระพาที่มีการปนเปื้อนด้วย *S. typhimurium* 6.19 log CFU/g พบว่า สารละลายสารฆ่าเชื้อที่สามารถลดเชื้อจุลินทรีย์ชนิดนี้ลงได้มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสารละลายชนิดอื่นในการทดลองนี้คือ สารละลายคลอรีน 200 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1%

เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ดั้งเดิม และ *S. typhimurium* ที่ปนเปื้อนในโหระพา พบว่า ควรเลือกใช้ สารละลายคลอรีน 200 ppm ที่ใช้ร่วมกับ Tween 80 เข้มข้น 0.1% ที่อุณหภูมิห้อง (30±2°C) เป็นเวลา 2 นาที เพราะสามารถลดจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ โดยเฉพาะ *S. typhimurium* ได้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้แก่ผู้บริโภค

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว: หน่วยงานร่วมมหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศประจำสหภาพยุโรป. 2551. สรุปรายงานการแจ้งเตือนสินค้าเกษตรและอาหารเดือน ก.ค. - พ.ย. 2551. ค้นคว้าได้จาก : www.thaieurope.net.
- Nascimento, M.S., N. Silva, L.M. Catanozi and K.C. Silva. 2003. Effect of different disinfection treatments on the natural microbiota of lettuce. *J Food Protect.* 66: 1697-1700.
- Ruiz-Cruz, S., E. Acedo-Félix, M. D'az-Cinco, M.A. Islas-Osuna and G.A. González-Aguilar. 2007. Efficacy of sanitizers in reducing *Escherichia coli* O157:H7, *Salmonella* spp. and *Listeria monocytogenes* populations on fresh-cut carrots. *Food Control.* 18: 1383-1390.
- Ukuku, D.O. 2006. Effect of sanitizing treatments on removal of bacteria from cantaloupe surface, and re-contamination with *Salmonella*. *Food Microbiol.* 23: 289-293.

ภาววิจัยของศูนย์ฯ

ปัจจัยที่มีผลต่อความแน่นเนื้อและความสว่างของเห็ดนางรมคอดย The Affecting Factors on Firmness and Lightness of *Pleurotus ostreatus* cv. 'Doi'

โดย ...ศราวุฒิ ปิงเชียว^{1,2}, อุราภรณ์ สอาดสุด^{1,2}, วิชชา สอาดสุด^{2,3} และ อรอนงค์ อารีศรีโร^{2,4}

¹ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

² สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว/ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

³ ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

⁴ ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการฉีดพ่นเห็ดนางรมคอดยก่อนการเก็บเกี่ยว ขณะที่ยอดเห็ดมีอายุ 1, 2 และ 3 วัน ด้วยสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ที่มีความเข้มข้นตั้งแต่ 0, 0.5, 1.0, 1.5, 2.0 และ 2.5% เก็บเกี่ยวเมื่อดอกเห็ดมีอายุ 4 วัน จำแนกเป็นขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ บรรจุดอกเห็ดทั้งสามขนาดลงในกล่องพลาสติกใส หุ้มด้วยแผ่นฟิล์มโพลีไวนิลคลอไรด์ นำไปเก็บรักษาที่ 4, 10 และ 15 °C เป็นเวลา 4, 8 และ 12 วัน เมื่อสิ้นสุดระยะเก็บรักษา วัดค่าความแน่นเนื้อและค่าความสว่างของดอกเห็ด ผลการทดลองพบว่าดอกเห็ดมีค่าความแน่นเนื้อและค่าความสว่างค่อยๆลดลงตามระยะเวลาของการเก็บรักษา และพบว่าค่าความแน่นเนื้อและค่าความสว่างลดลงในกรรมวิธีที่ฉีดพ่นด้วยสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ที่มีความเข้มข้นสูงขึ้น ดอกเห็ดที่มีอายุ 1 วัน ในวันที่เริ่มทำการฉีดพ่น และจัดอยู่ในกลุ่มของดอกเห็ดขนาดใหญ่ในระยะเก็บเกี่ยว เมื่อนำมาเก็บรักษาที่ 4 °C มีค่าความแน่นเนื้อและค่าความสว่างมากที่สุด

คำสำคัญ เห็ดนางรมคอดย, แคลเซียมคลอไรด์, ความแน่นเนื้อ, สี

การประยุกต์ใช้น้ำมันหอมระเหยร่วมกับสารเคลือบผิวเซลแลคเพื่อ ยืดอายุการเก็บรักษามะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้ (*Mangifera indica*)

Application of essential oil combined with shellac coating for extending shelf life of mango (*Mangifera indica*) cv. Namdokmai

โดย ... วรรณมณฑน์ ชาญจารุจิตรี¹, อนุวัตร แจ่มชัด¹ และ กมลวรรณ แจ่มชัด¹

¹ ภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร / ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยี

หลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพฯ 10900

บทคัดย่อ

มะม่วงเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย ปัญหาที่สำคัญของมะม่วงในระหว่างการเก็บรักษาและการส่งออก คือ การสูญเสียน้ำหนัก การสุกในระหว่างการขนส่งและความเสียหายอันเนื่องมาจากโรคหลังการเก็บเกี่ยว เช่น โรคแอนแทรกโนส ทำให้ผลผลิตไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภค การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาและลดความเสียหายจากโรคหลังการเก็บเกี่ยวของมะม่วงน้ำดอกไม้ โดยการใช้น้ำมันหอมระเหยร่วมกับสารเคลือบผิวเซลแลคผสมน้ำมันหอมระเหย มะม่วงถูกเคลือบด้วยสารเคลือบเซลแลคความเข้มข้นร้อยละ 5 และสารเคลือบเซลแลคความเข้มข้นร้อยละ 5 ผสมน้ำมันตะไคร้หอมความเข้มข้นร้อยละ 0.5 แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (29±2 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 60±13.9) พบว่ามะม่วงที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวทั้งสองชนิดนี้สามารถ

ชะลอการสูญเสียน้ำหนัก การเปลี่ยนแปลงค่าความแข็ง ปริมาณกรดที่ไตรเทรทได้ และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ในระหว่างการเก็บรักษา แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) ระหว่างมะม่วงที่เคลือบด้วยสารเคลือบทั้งสองชนิดนี้ อย่างไรก็ตาม พบว่ามะม่วงที่เคลือบด้วยสารเคลือบเซลล์ความเข้มข้นร้อยละ 5 ผสมน้ำมันตะไคร้หอมความเข้มข้นร้อยละ 0.5 สามารถลดความเสียหายจากโรคได้มากกว่าการใช้สารเคลือบผิวเซลล์เพียงอย่างเดียว งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้สารเคลือบผิวเซลล์ร่วมกับน้ำมันหอมระเหยสามารถยืดอายุการเก็บรักษามะม่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ มะม่วง, สารเคลือบ, น้ำมันหอมระเหย

การใช้ 1-MCP ชะลอการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของมะละกอพันธุ์แขกดำ

Application of 1-MCP for Delayed Physiological Changes of Papaya (*Carica papaya* L.) cv. 'Kaek Dum'

โดย ...เทอดธวัช ไสภณดิลก¹, อภิรดี อุทัยรัตนกิจ¹ และ วาริช ศรีละออง¹

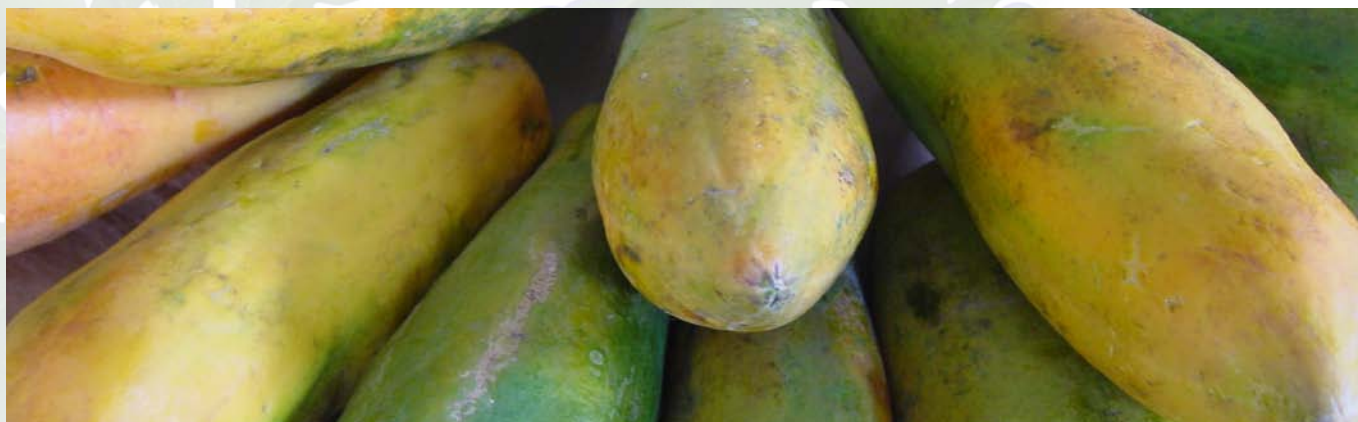
¹ สายวิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว คณะทรัพยากรชีวภาพและเทคโนโลยี /

ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพฯ 10140

บทคัดย่อ

สาร 1-MCP สามารถชะลอการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาของผักและผลไม้ได้หลายชนิด ดังนั้นวัตถุประสงค์ของการทดลองนี้เพื่อศึกษาผลของ 1-MCP ที่ความเข้มข้น 0 100 200 และ 400 ppb ต่อการสุกของมะละกอพันธุ์แขกดำเก็บที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส พบว่า 1-MCP มีประสิทธิภาพในการยืดอายุการเก็บรักษามะละกอนาน 10 วัน ขณะที่ชุดควบคุมมีอายุการเก็บรักษาเพียง 4 วัน โดยมะละกอชุดควบคุมมีการผลิตเอทิลีน และอัตราการหายใจสูงกว่ามะละกอที่มีการรม 1-MCP ซึ่งในวันที่ 4 มะละกอชุดควบคุมมีปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำสูงกว่ามะละกอรมสาร 1-MCP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื้อมะละกอมีการพัฒนาเปลี่ยนเป็นสีแดงมากขึ้น (ค่า a มีค่าเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาเก็บรักษา) ขณะที่เปลือกผลมีการสูญเสียสีเขียวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามระดับความเข้มข้นของสาร 1-MCP ไม่มีผลต่ออัตราการหายใจ การผลิตเอทิลีน และการเปลี่ยนแปลงสีเปลือกและสีเนื้อของมะละกอพันธุ์แขกดำในระหว่างการเก็บรักษาที่ 25 องศาเซลเซียส ดังนั้นการใช้ 1-MCP รมมะละกอสามารถชะลอการเปลี่ยนสีของเนื้อ และสีเปลือกของมะละกอได้เมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ไม่ได้รมสาร

คำสำคัญ สีเปลือก, สีเนื้อ, อัตราการหายใจ, การผลิตเอทิลีน

การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของไทย ด้วยระบบมาตรฐาน GlobalGAP (ตอนที่ 2)

นายพิเชษฐ์ น้อยมณี

นักวิชาการ

สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การขอรับการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP

ในการขอรับการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP แบบรายเดี่ยว (option 1) ผู้ที่ขอการรับรองจะดำเนินการตามเอกสารจุดควบคุมและเกณฑ์การพิจารณา (Control Point and Compliance Criteria; CPCC) ตามข้อกำหนด 236 ข้อ และเอกสารรายการตรวจตามจุดควบคุมและเกณฑ์การพิจารณา (Checklist CPCC) เท่านั้น การขอการรับรองดังกล่าวนี้มีความแตกต่างไปจากการขอรับการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP แบบกลุ่ม (option 2) ที่จะต้องดำเนินการตามเอกสารทั้ง 3 ส่วนด้วยกัน โดยบริษัทหรือกลุ่มผู้ผลิตที่ขอการรับรองระบบมาตรฐานในแบบ option 2 จะต้องมีการบริหารจัดการคุณภาพ (Quality Management System; QMS) มีโครงสร้างการบริหารงานแบบกลุ่มที่เป็นนิติบุคคล มีระบบการบริหารจัดการตามระบบมาตรฐาน GlobalGAP กำหนดซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อกำหนด 11 ข้อ ได้แก่

1. การควบคุมและดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ (Worker Health Safety and Welfare)
2. การควบคุมเอกสารและการจัดเก็บเอกสาร (Document control and Management)
3. การจัดการของเสียมลภาวะและการนำกลับมาใช้ใหม่ (Waste and Pollution Management and Recycle)
4. การจัดการข้อร้องเรียน (Complain)
5. การจัดการและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment and conservation)
6. การจัดการสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด (Non-Conformity)
7. การจัดจ้างและการควบคุมงานภายนอก (Sub-Contractor)
8. การตรวจติดตามภายใน (Internal self-assessment/internal inspection)
9. การตรวจสอบย้อนกลับ การบ่งชี้ และการแยกผลผลิต (Traceability Specify and Sort Out products)
10. การพัฒนาความสามารถและการฝึกอบรม (Training)
11. การเรียกคืน การถอดถอนสินค้าที่ได้รับรอง (Recall Reject Product Certify)

นอกจากนั้น บริษัทหรือกลุ่มผู้ผลิตจะต้องดำเนินการปรับปรุงพื้นที่ฟาร์มให้สอดคล้องกับระบบมาตรฐานกำหนดไว้ เช่น การปรับปรุงห้องเก็บปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืช ที่พนักงาน จุดทิ้งขยะแยกประเภท ป้ายเตือนต่างๆ หลุมกำจัดสารกำจัดศัตรูพืชและบรรจุภัณฑ์เคมี จุดผสมสาร ที่ล้างมือ ห้องน้ำ บันที่กต่างๆ ชุดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลขณะฉีดพ่น เป็นต้น เพราะผู้ตรวจรับรองระบบมาตรฐาน (Certification Bodies; CBs) จะทำการสุ่มตรวจสอบซิกข์ของบริษัทหรือกลุ่มผู้ผลิตคิดเป็นรากที่สองของสมาชิกทั้งหมด หากพบข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐาน จะต้องทำการแก้ไขสิ่งที่ไม่สอดคล้อง (Corrective Action Request; CAR) ภายในเวลา 28 วันหลังการตรวจประเมินก่อนที่จะได้รับการรับรองและใบรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP จากผู้ตรวจรับรองระบบมาตรฐาน

การพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้ตามระบบมาตรฐาน GlobalGAP ช่วยให้ภาคเอกชนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้มากกว่าคู่แข่งที่อยู่ในตลาดสหภาพยุโรปด้วยกัน ทั่วทุกมุมโลกได้เร่งพัฒนาให้มีการตรวจรับรองระบบมาตรฐานเพิ่มขึ้นจาก 18,000 ราย ในปี 2547 เป็นมากกว่า 90,000 ราย ในปี 2552 ในขณะที่ประเทศไทยมีผู้ประกอบการไม่เกิน 100 ราย ที่ผ่านการตรวจรับรองระบบมาตรฐานดังกล่าว เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ ซัพพลายเออร์ ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ รวมถึงธุรกิจอาหาร เช่น อีออน เทสโก้ แมคโดนัลด์ และมาร์ค แอนด์ สเปนเซอร์ ในตลาดต่างประเทศ เห็นได้ว่าทุกประเทศทั่วทุกมุมโลกให้ความสนใจต่อการปรับตัวด้านการผลิตสู่ระบบมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลกันเพิ่มมากขึ้นเพื่อชิงความได้เปรียบและส่วนแบ่งทางการตลาดในตลาดสหภาพยุโรปนี้

อย่างไรก็ตาม หากผลิตผลไทยที่ส่งออกไปยังตลาดสหภาพยุโรป หรือในตลาดต่างประเทศไม่เร่งผลักดันการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน กระบวนการผลิตผลิตผลเกษตรตั้งแต่ในฟาร์มจนกระทั่งโรงคัดบรรจุ ให้ได้ตรงตามความต้องการของลูกค้าหรือตามข้อกำหนดของระบบ มาตรฐานกำหนดไว้ ผลิตผลไทยจะไม่สามารถปรับตัวต่อการแข่งขันและ จึงความได้เปรียบทางการตลาดในตลาดแห่งนี้ได้เลย ในขณะที่กลุ่ม ประเทศที่ส่งผลิตผลเข้าตลาดสหภาพยุโรป ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี หรือเวียดนามนั้น ได้เร่งพัฒนาและผลักดันกระบวนการผลิตให้ได้ตรง ตามมาตรฐานของยุโรป ซึ่งมาตรฐาน GlobalGAP เปิดโอกาสให้มีการ เปรียบเทียบกับมาตรฐานของประเทศอื่นด้วย (Benchmarking) หากเทียบ เทียบมาตรฐานได้สำเร็จจะสามารถใช้มาตรฐาน GAP ของประเทศอื่น ในการรับรองสินค้าและส่งออกจำหน่ายในร้านค้าปลีกในสหภาพ ยุโรปได้เช่นกัน ปัจจุบัน JGAP ของญี่ปุ่น จีดี (ChileGAP) จีน (ChinaGAP) และ บราซิล (TRIPLA) ได้เปรียบเทียบกับมาตรฐานกับ GlobalGAP เป็น ที่เรียบร้อยแล้ว ในส่วนของประเทศไทย ภาคเอกชนไทยได้จัดทำระบบ มาตรฐาน ThaiGAP ขึ้นและกำลังเทียบเคียงระบบมาตรฐานดังกล่าวกับ ระบบมาตรฐาน GlobalGAP อันจะเป็นการช่วยขยายโอกาสผลิตผลไทย ในตลาดยุโรป และช่วยลดอุปสรรคด้านการสื่อสาร ลดค่าใช้จ่ายในการ ตรวจสอบ ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญของผู้ประกอบการและผู้ผลิตของไทย ในการขอรับการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP อีกทั้ง หน่วยงานภาคการศึกษาและวิจัยต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนในการเผยแพร่ และถ่ายทอดองค์ความรู้ และพร้อมทั้งสร้างตัวแทนที่ปรึกษา หรือบัณฑิต ในระดับอุดมศึกษาให้มีความรู้และความเข้าใจในระบบมาตรฐานเพิ่ม มากขึ้น ให้เป็นขุมกำลังสำคัญในการนำองค์ความรู้เหล่านี้ถ่ายทอดสู่ภาค เอกชนและกลุ่มผู้ผลิตให้มีความสามารถในการดูแลและจัดการระบบ มาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ เป็นการเพิ่มศักยภาพใน การแข่งขันในตลาดปัจจุบัน

เพื่อผลักดันและเพิ่มศักยภาพในการส่งออกผลิตผลทางเกษตร ไทยสู่ตลาดสหภาพยุโรป สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการระบบมาตรฐาน เพื่อการส่งออก เช่น ระบบมาตรฐาน GAP ระบบมาตรฐาน GlobalGAP ระบบมาตรฐาน GMP และ HACCP รวมถึงระบบมาตรฐานเกษตร อินทรีย์ (Organic) อีกทั้ง มีความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการหลัง การเก็บเกี่ยวผักและผลไม้ เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาให้ยาวนานและคง คุณค่าทางโภชนาการไว้ โดยที่ผ่านมานั้น สถาบันวิจัยฯ ได้ดำเนินการ ให้คำปรึกษาด้านการจัดทำระบบมาตรฐาน GlobalGAP การปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานฟาร์มให้สอดคล้องกับระบบมาตรฐานแก่บริษัทส่ง ออกและกลุ่มผู้ผลิตจนได้รับการตรวจรับรองระบบมาตรฐาน GlobalGAP จากผู้ตรวจรับรองระบบมาตรฐาน (CBs) เช่น บริษัท สกายเทค จำกัด บริษัท 3F จำกัด กลุ่มวิสาหกิจชุมชนอุตสาหกรรมลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ สหกรณ์ส้มโอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย เป็นต้น พร้อมทั้งถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้ของระบบมาตรฐาน GlobalGAP ด้วยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและสาธิตการทำระบบมาตรฐาน ทำให้ ผู้ที่ได้รับอบรมเกิดความเข้าใจถึงการดำเนินงานตามมาตรฐานอย่าง แท้จริง เพื่อสร้างความยั่งยืน สถาบันวิจัยฯ ได้ดำเนินการสร้างเครือข่าย ที่ปรึกษาของระบบมาตรฐานโดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Transfer) ที่มีให้แก่บุคลากรตัวแทนความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก มหาวิทยาลัย ราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยราชภัฏจลลันนาลำปาง บริษัท 3 F จำกัด บริษัท สะเองอินเตอร์เฟรช จำกัด เป็นต้น ให้เกิดความเข้าใจสามารถ ถ่ายทอดและขยายงานในการจัดทำระบบมาตรฐาน GlobalGAP ต่อไป ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากโครงการคลินิกเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการสนับสนุนงบประมาณ นอกจากนั้น ได้รับการสนับสนุนและคำแนะนำจากศูนย์นวัตกรรม เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ด้วยเช่นกัน สนใจการจัดการระบบ มาตรฐาน GlobalGAP สามารถติดต่อขอคำปรึกษาได้ที่ สถาบันวิจัย เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถ.ห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200 เบอร์โทร 053-944031 และหมายเลข โทรสาร 053-941426 เว็บไซต์ www.phtnet.org/postech

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติ (Profile)

ชื่อ-นามสกุล นายพิเชษฐ์ น้อยมณี

ตำแหน่ง นักวิชาการ

ที่อยู่ สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลงาน (Performances)

1. ผู้ตรวจประเมินภายใน (Internal Auditor and Inspector) ระบบมาตรฐาน GlobalGAP
2. ที่ปรึกษาการจัดทำระบบมาตรฐาน GlobalGAP บริษัท สะเองอินเตอร์เฟรช จำกัด กลุ่มวิสาหกิจชุมชนอุตสาหกรรมลำไยเชียงใหม่ สหกรณ์ส้มโอเวียงแก่น และ บริษัท สกายเทค จำกัด
3. วิทยากรบรรยายระบบมาตรฐาน GlobalGAP
4. วิทยากรบรรยายการจัดการระบบเอกสารมาตรฐาน GlobalGAP
5. วิทยากรบรรยายการตรวจประเมินภายในมาตรฐาน GlobalGAP (Internal Quality Assessment; IQA)

เอกสารอ้างอิง

- เอกสาร General regulations integrated farm assurance Version 3.1 Nov 09
- เอกสารControl Points and Compliance Criteria (CPCC) All farm base Version 3.0-2_Sep 07
- เอกสารControl Points and Compliance Criteria (CPCC) Crops base Version 3.0-3_Feb 09
- เอกสารControl Points and Compliance Criteria (CPCC) Fruit and vegetables Version 3.0-2_Sep 07
- www.globalgap.org

PHT สารสนเทศ

สรุปข่าวเด่นรายไตรมาส

เทคนิคเพิ่มผลผลิต ‘ลองกอง’ คุณภาพ

เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 53

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จ.สงขลา กรมวิชาการเกษตรวิจัย “การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลองกองให้มีคุณภาพในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง” ซึ่งผลงานวิจัยนี้ กรมวิชาการเกษตรได้พิจารณาคัดเลือกเป็นผลงานวิจัยดีเด่น ประจำปี 2552 ประเภทงานพัฒนางานวิจัย

นางสาวสุพร คังชมณี นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จ.สงขลา หัวหน้าทีมนักวิจัยเรื่อง การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลองกองให้มีคุณภาพในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง กล่าวว่า ปกติการปลูกลองกองในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง จะปลูกเป็นพืชแซมและเป็นไม้ผลหลังบ้าน ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ตระหนักถึงข้อดีของการผลิตลองกองคุณภาพ ขณะเดียวกันยังมีปัญหาโรคและแมลงศัตรูพืชรบกวน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างโอกาสให้แก่เกษตรกร โดยยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ตรงตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่าย เพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ให้เกษตรกรเพิ่มสูงขึ้น

เบื้องต้นได้ศึกษาวิจัยเทคโนโลยีการผลิตลองกองในแปลงเกษตรกร จ.สงขลา พัทลุง และสตูล โดยดึงเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการวิจัยด้วย ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกษตรกรประสบอยู่ อาทิ ปริมาณและคุณภาพผลผลิตเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การเข้าทำลายของแมลงศัตรูพืช ปัญหา ผลร่วง ผลแตก และปัญหาโรคผลผลิตตกต่ำ จากนั้นได้นำเทคโนโลยีการผลิตลองกองที่ได้จากงานวิจัยเข้าไปแนะนำให้เกษตรกรประยุกต์ใช้ทั้งยังได้จัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ แล้วให้ลงมือปฏิบัติในพื้นที่จริง พร้อมเปรียบเทียบผลกับวิธีผลิตแบบเดิม พบว่าการจัดการสวนลองกองตามวิธีแนะนำ สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตได้ถึง 45.1% และยังได้ลองกองคุณภาพเกรด A มากที่สุดถึง 51.6% ซึ่งช่วยให้ขายได้ราคาสูงขึ้น ขณะที่วิธีเดิมของเกษตรกรได้ผลผลิตลองกองเกรด C 34.8%

อีกทั้งยังพบว่า การผลิตลองกองตามวิธีแนะนำให้ผลตอบแทนมากกว่าวิธีของเกษตรกร ถึง 7,916 บาทต่อไร่ เพิ่มขึ้นคิดเป็น 72.5% ซึ่ง เทคโนโลยีที่เกษตรกรให้การยอมรับและนำไปปฏิบัติ คือ การตัดแต่งกิ่ง การใส่ปุ๋ย การใช้ไส้เดือนฝอย การตัดแต่งช่อดอกต่อช่อผลต่อปลิดผล และการคัดเกรดผลผลิต เป็นต้น

ขณะเดียวกันยังได้มีการวิจัยเทคโนโลยีการจัดการโรคลองกอง ร่วมกับกลุ่มเกษตรกร โดยเปรียบเทียบกับวิธีที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่เดิม พบว่า การใช้วิธีผสมผสานระหว่างการใช้สารเคมี benomyl 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือจุลินทรีย์ *Bacillus subtilis* 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว 1 เดือน ร่วมกับการตัดแต่งกิ่งและการจัดการสวนที่ดี มีแนวโน้ม ลดความรุนแรงของระดับการเกิดโรคราคำได้

นอกจากนี้ ทีมนักวิจัยยังได้ศึกษาวิจัย เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวของลองกองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับเกษตรกร ซึ่งได้ผลสรุปว่า การยืดอายุการเก็บรักษาลองกองโดยการรมด้วยสาร 1-MCP ที่ระดับความเข้มข้น 500 ppb และหุ้ม ด้วยโฟมเนตร่วมกับสารดูดซับเอทิลีน (ค้างทับทิม) แล้วเก็บรักษาในห้องเย็นที่อุณหภูมิ 18 องศาเซลเซียส สามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลองกองได้นานถึง 14 วัน

ปัจจุบัน สวพ.8 สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลองกองให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วกว่า 3,800 ราย ทั้งยังได้สร้างแปลงต้นแบบเพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้ชุมชน 10 แปลง 51 ไร่ พร้อมขยายผลเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลองกองไปสู่เกษตรกรเพิ่มเติมอีกกว่า 440 ราย พื้นที่ 880 ไร่ ทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นและคุณภาพดีขึ้น ซึ่งวิธีแนะนำทั้ง 3 วิธี สามารถสร้างรายได้ให้ชาวสวนลองกองที่เข้าร่วมโครงการฯเพิ่มขึ้นถึง 9,198-11,974 บาทต่อไร่

หากสนใจข้อมูลเกี่ยวกับ “การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลองกองให้มีคุณภาพ” สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 8 จ.สงขลา โทร. 0-7444-5905-6.

ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันที่ 6 กรกฎาคม 2553

<http://www.dailynews.co.th/newstartpage/index.cfm?page=content&categoryId=346&contentID=76168>